

„Leśna gromada”

Przy ZS w Stępieńce działa 26 Gromada Zuchowa „*Leśna Gromada*”. Mogą do niej należeć dziewczęta i chłopcy w wieku od 7 do 11 lat, którzy chcą wspólnie bawić się i uczyć. Na zbiórkach zuchy zdobywają nowe umiejętności, wiadomości, nawyki i przyzwyczajenia. Mogą nabywać sprawności zuchowe. Zabawy zuchowe przypominają zajęcia świetlicowe czy podwórkowe gry, zawsze jednak powinny mieć swoje formy i służyć określonym celom.

pwd Anastazja Godek

Dzień Chłopaka

30 września 2010 r. klasa V wraz z wychowawcą zorganizowała konkurs na „*Super Chłopaka*”.

Pierwsze miejsce zdobył **Kacper Dziok**.

Tytuł „*Chłopaka Omnibusa*” otrzymał **Szymon Stasik**. Wykazał się niezwykłą wiedzą o szkole, kraju oraz szybkością w udzielaniu prawidłowych odpowiedzi.

Z okazji Dnia Chłopaka Wszystkim Panom życzymy 100 lat!

Nasi harcerze

Na krakowskim rynku

W roku 1909 Andrzej Małkowski, członek towarzystwa gimnastycznego „Sokół” dostał za karę do przetłumaczenia podręcznik twórcy skautingu Roberta Baden – Powella „*Scouting for Boys*”. Po zapoznaniu się z jej treścią, Małkowski stał się propagatorem skautingu, a potem harcerstwa na ziemiach polskich. We wrześniu 1910 roku w Krakowie powstaje pierwszy polski zastęp skautowy „Zastęp Kciuków”. To wydarzenie uznaje się za początek harcerstwa w Polsce. Wiek później w wolnej niepodległej Polsce 19 Drużyna Harcerska „Watra” działająca w Zespole Szkół w Stępinie, bierze udział w obchodach 100 – lecia harcerstwa polskiego, które odbywało się w II połowie sierpnia na krakowskich Błoniach. Drużyna działa w szkole od ponad 30 lat i nigdy nie zawiesiła swej działalności dawnej drużyny pod nazwą „Watra”, założonej przez młodego wówczas nauczyciela Janusza Zarszyńskiego.

Obecnym opiekunem i drużynowym jest pan Piotr Świrad – phm (podharcemistrz). Druhny i druhowie (bo tak się do siebie zwracają harcerze) spotykają się na zbiórkach przynajmniej raz w miesiącu (poznając techniki, historię, piosenki i zabawy harcerskie). Jako organizacja wychowawcza harcerze uczą się dyscypliny, samorozwoju i chodzą w jednolitych mundurach.

W swoich poczynaniach harcerze kierują się przesłaniem przyrzeczenia i prawa harcerskiego, starając się dążyć do ideału harcerza, o którym mówią: „*Na słowie harcerza polegaj jak na Zawiszy*”.

phm Piotr Świrad

W muzeum Harcerstwa Polskiego

W Urzędzie Gminy

Przemarsz przez Kraków

Związek Harcerstwa Polskiego

organizacja pożytku publicznego

Związek Harcerstwa Polskiego jest wychowawczym, patriotycznym, dobrowolnym i samorządnym stowarzyszeniem zuchów, harcerzy, instruktorów i seniorów. Jest organizacją otwartą dla wszystkich bez względu na pochodzenie, rasę czy wyznanie. Wychowanie w ZHP opiera się na normach moralnych wywodzących się z uniwersalnych, kulturowych i etycznych wartości chrześcijańskich. ZHP obejmuje swoim działaniem cały obszar Polski i skupia obecnie około 330 tys. członków. Jest stowarzyszeniem niezależnym ideowo. Członkowie ZHP należą do światowej rodziny skautowej zrzeszonej w Światowej Organizacji Ruchu Skautowego (WOSM) i Światowym Stowarzyszeniu Dziewcząt Skautek i Przewodniczek (WAGGGS). Od 100 lat harcerstwo jest wspaniałą szkołą życia i dojrzałości dla kolejnych pokoleń Polaków. Wychowuje w charakterystyczny tylko dla siebie specyficzny sposób.

Daje młodym ludziom szansę dojrzenia do odpowiedzialności, nie w sposób moralizatorski ale poprzez wspólne działanie, przygodę, harcerski styl życia, służbę społeczną.

Związek Harcerstwa Polskiego wyróżnia się spośród innych organizacji społecznych. Ma swoją wyraźnie zarysowaną specyfikę, na którą składają się: harcerska metoda wychowawcza, program oraz organizacyjna tożsamość wyrastająca z zawsze obecnego w harcerstwie patriotyzmu i szczególnej roli, jaką harcerstwo odegrało w historii Polski. Swoją genezą harcerstwo sięga dążeń do odrodzenia Rzeczypospolitej oraz walk o jej niepodległość i umocnienie granic w latach 1911-1920 w dwudziestoleciu międzywojennym. Poprzez swój program wychowawczy harcerstwo uczestniczyło w odbudowywaniu i umacnianiu polskiej państwowości. Szczególnym egzaminem z wychowania patriotycznego był dla harcerstwa okres okupacji hitlerowskiej. Szare Szeregi zdały ten egzamin uczestnicząc w walce zbrojnej i kontynuując pracę wychowawczą w warunkach konspiracji. Szczególną zasługą instruktorów i harcerzy pełniących swoją służbę w latach 1945-1989 było zachowanie harcerskich tradycji, metody wychowawczej i poczucia wspólnoty z ruchem skautowym, mimo prób odebrania tych wartości naszej organizacji. Historia harcerstwa odzwierciedla historię państwa i społeczeństwa.

HARCERSKI SYSTEM WYCHOWAWCZY

Harcerski system wychowawczy realizowany w ciągu blisko 100-letniej historii ZHP jest rozumiany jako jedność: zasad harcerskiego wychowania, metody i programu. Stały rozwój zuchów, harcerzy, harcerzy starszych i instruktorów jest możliwy tylko wtedy, gdy kierując się harcerskimi zasadami, wykorzystując harcerską metodę tworzymy program pobudzający do kształtowania w sobie cech i umiejętności potrzebnych w życiu osobistym i przydatnych w społeczeństwie.

Zasady harcerskiego wychowania to:

- służba, czyli czynna, pozytywna postawa wobec świata i drugiego człowieka,
- braterstwo, czyli przyjacielska i serdeczna postawa wobec innych,
- praca nad sobą, czyli nieustanne kształtowanie i doskonalenie własnej osobowości.

Odzwierciedleniem harcerskich zasad są: Obietnica i Prawo Zucha, Przymierzenie i Prawo Harcerskie, Zobowiązanie Instruktorskie. Zasady harcerskiego wychowania są wprowadzane w życie za pomocą wywodzącej się ze skautingu metody harcerskiej. Metoda ta określa sposób realizacji harcerskiego wychowania.

Metoda harcerska to sposób działania odznaczający się:

- pozytywnością,
- indywidualnością,
- wzajemnością oddziaływań,
- dobrowolnością i świadomością celów,
- pośredniością,
- naturalnością,

Będący systemem wspierania samorozwoju zuchów, harcerzy, harcerzy starszych i instruktorów przez:

Przymierzenie i Prawo,
uczenie w działaniu,
praca w małych grupach,
program stale doskonalony i pobudzający do rozwoju

Metodę harcerską cechuje:

pozytywność - gdyż harcerskie wychowanie polega na budowaniu dobra, rozbudzaniu w człowieku jego zdolności, odkrywaniu zalet, pozwala łatwiej akceptować świat, innych ludzi, siebie samego, pokazuje, że nie należy poddawać się złu i beznadziejności; indywidualność - ponieważ harcerskie wychowanie jest ukierunkowane na jednostkę, na jej rozwój osobisty, dostosowując stawiane przed każdym członkiem Związku oczekiwania do jego możliwości i umiejętności, budując jego indywidualne cechy;

wzajemność oddziaływań - czyli partnerstwo członków naszego ruchu, gdzie wszyscy są zarówno wychowawcami, jak i wychowanymi; instruktor pełni rolę „starszego brata” będącego dla harcerza wzorem do naśladowania, a jego autorytet opiera się przede wszystkim na postawie zgodnej z Harcerskim Prawem;

dobrowolność i świadomość celów, gdyż każdy członek Związku samodzielnie wyraża chęć kierowania się w życiu harcerskimi zasadami i przynależności do naszej organizacji; w harcerstwie skuteczność wychowania zależy od chęci poddania się temu działaniu;

pośredniość - ponieważ wszystkie podejmowane przez nasz ruch działania służą realizacji celów wychowawczych, atrakcyjne, społecznie użyteczne zadania realizowane w harcerstwie pobudzają do rozwoju wewnętrznego człowieka;

naturalność - polegająca na przystosowaniu wszystkich podejmowanych działań do potrzeb i możliwości harcerskiego zespołu i poszczególnych jego członków oraz różnorodnych warunków działania: na wsi, w mieście, w nowej drużynie, bądź takiej z tradycjami, w zastępie chłopców lub dziewcząt, w drużynie koedukacyjnej itd.

Metoda harcerska opiera się na następujących elementach:

Przymierzenie i Prawo Harcerskie - kreślą konkretny system wartości, opisują ideał. Odzwierciedlają zasady harcerskiego wychowania: służbę, braterstwo, pracę nad sobą. Prawo każdemu harcerzowi daje ściśle określony kodeks postępowania, jest dla niego życiowym drogowskazem. W chwili złożenia harcerskiego Przymierzenia zobowiązujemy się nieustannie dążyć do osiągnięcia tego ideału. Młody człowiek składając je decyduje się z własnej „szczerzej woli” akceptować i stosować w swym życiu zawarte w Prawie zasady etyczne. To dobrowolne zobowiązanie jest największą motywacją do samodoskonalenia, wyrażeniem woli nieustannej pracy nad sobą, woli stałego podążania drogą wyznaczoną przez drogowskaz naszego Prawa. Akceptowanie zawartych w Prawie i Przymierzeniu ideałów oraz stały, możliwie największy, wysiłek zmierzający do ich osiągnięcia są wobec młodego człowieka skutecznym instrumentem wpływającym na jego rozwój. Dla najmłodszych członków naszego ruchu identyczną rolę pełni Obietnica i Prawo Zucha. Prawo i Przymierzenie jest fundamentalnym elementem metody harcerskiej.

Symbole w ZHP

Odznaka ZHP wzorowana jest na najwyższym polskim odznaczeniu wojskowym, na orderze Virtuti Militari. Projekt krzyża powstał w 1912r. , początkowo przyjęto go jako odznakę Naczelnej Komendy Skautowej w zaborze rosyjskim. Od 1918 roku jest odznaką całego ZHP. Autorem projektu krzyża jest ksiądz Kazimierz Lutosławski. Poszczególne elementy krzyża mają dla nas znaczenie symboliczne. Na poziomych ramionach znajduje się napis:

„Czuwaj” – tradycyjne harcerskie pozdrowienie.

W środku krzyża umieszczona jest lilijka – znak skautowy. Cztery ramiona krzyża to cztery strony świata. Lilijkę otacza krąg, ku któremu biegną od środka promienie. Promienie symbolizują pozytywne oddziaływanie harcerzy (promieniują oni wartościami związanymi z harcerstwem) a koło będące figurą doskonałą oznacza dążenie do ideału. Krąg jest symbolem łączenia się we wspólnym bratnim kręgu. Pomiedzy ramiona krzyża wpleciony jest wieniec z liści laurowych (symbol zwycięstwa) i dębowych (symbol męstwa). Na liściach dębu znajdują się trzy żołędzie symbolizujące trzy zabory (rosyjski, pruski i austriacki), pod którymi znajdowała się Polska w momencie projektowania krzyża. Drobne punkty na powierzchni ramion oznaczają niezliczone jak ziarna piasku rzesze harcerzy i harcerek.

Sam autor projektu, ks. Kazimierz Lutosławski wyjaśniał symbolikę krzyża w następujący sposób : „Ma on w pośrodku kółko – symbol doskonałości, a w nim gwiazdę promienną jakby światło przewodnie : ad astra! A sam krzyż znaczy : per aspera, bo wskazuje drogę ciężką, cierniami walki z własnymi słabościami usłaną, a przy tym oznacza też gotowość do tej walki i do wszelkich poświęceń....” (per aspera ad astra – łac. Przez trudności do gwiazd). Gwiazdy na lilijce symbolizują oczy skauta.

Krzyż harcerski jest jedyną odznaką cywilną, którą można nosić na mundurze wojskowym. Krzyż harcerski jest własnością ZHP. Harcerze otrzymują go po złożeniu Przyrzeczenia.

hm Janusz Zarszyński

Cd. na temat harcerstwa w następnym numerze gazetki.

Zawody sportowe

Dnia 21 września 2010 r. o godz. 10:00 odbyły się zawody lekkoatletyczne we Frysztaku. Rozegrano biegi na 100m, 300m, 1000m, rzucano oszczepem, skakano w dal oraz rywalizowano w pchnięciu kulą. Uczniowie naszej szkoły włożyli bardzo dużo wysiłku w przygotowanie formy do tych zawodów. Stąd dobre osiągnięcia.

bieg 300 m:

I miejsce: Kamil Armata, Dawid Nowak

III miejsce: Mateusz Opielowski

rzut oszczepem:

II miejsce: Krystian Opielowski

Reprezentowali oni także naszą gminę na **zawodach powiatowych** 24 września.

Na 30 startujących nasz reprezentant - **Krystian Opielowski** zajął II miejsce, rzucając oszczepem. Zawody przebiegały bardzo sprawnie. Nasze sportowe osiągnięcia zawdzięczamy P. Piotrowi Świradowi, który wspierał nas cennymi wskazówkami i z zaangażowaniem przygotowywał nas do konkurencji.

Dawid Nowak, Krystian Opielowski,
Kamil Armata - ucz. kl. III g.

Gimnazjaliści w kinie

Pełna rozmachu ekranizacja przewrotnej opowieści o grach miłosnych, uważanej za komedię wszech czasów, która ani trochę nie straciła na aktualności.

Borys Szyc i Maciej Stuhr w rolach niegrzecznych facetów, którzy próbują za wszelką cenę uwieść spiskujące przeciw mężczyznom panny grane przez Annę Cieślak i Matrę Żmudę Trzebiatowską.

Taką krótką recenzję można przeczytać na widniejących niemal wszędzie reklamach filmu. Niestety większość uczestników wycieczki do Rzeszowa nie podziela tej opinii. Po obejrzeniu filmu w kinie Helios prawie wszyscy gimnazjaliści skrytykowali adaptację Fredry. Film okazał się mocno przereklamowany a gra młodych aktorów nie zachwyciła odbiorców.

Uspółcześniona komedia nie spełniła naszych oczekiwań. Tak to już bywa – jedne filmy zachwycają, drugie są po prostu kiczem. Warto je jednak obejrzeć.

Mamy nadzieję, że P. A. Maraj nie zniechęciła się, by dalej organizować wyjazdy.

Ciekawe lekcje języka niemieckiego

Dwa lata temu nasza klasa nawiązała kontakt z rówieśnikami szkoły w Sowinie. Odkondu się to za pośrednictwem pani mgr Bernadety Zuzak. Pierwsze spotkanie miało miejsce w naszej szkole. Goście uczestniczyli w lekcji językowej, która obfitowała w rebusy i zagadki. Po lekcji rówieśnicy z Sowiny zwiedzali naszą miejscowość, a my zostaliśmy zaproszeni na spotkanie do ich szkoły. Odkondu się ono w czerwcu. Uczestniczyliśmy w lekcji języka niemieckiego. Spotkanie to miało na celu rozszerzenie kompetencji językowych i zmotywowanie nas do nauki. Lekcja ta była ciekawym doświadczeniem. Dzięki niej poznaliśmy słownictwo z języka niemieckiego dotyczące tematyki związanej z bajkami, np. „Czerwony Kapturek” (Rotkäppchen), „Królowna Śnieżka” (Schneewittchen), „Kopciuszek” (Aschenputtel). Po zakończeniu lekcji zwiedzaliśmy szkołę. Forma zajęć miała charakter aktywizujący, dominowała praca w grupach, a każda poprawna odpowiedź była nagradzana „słodkim” punktem.

Później mieliśmy czas, by swobodnie porozmawiać przy ognisku. Nasi chłopcy zaprezentowali swoje możliwości podczas meczu piłki nożnej z rywalami, a my zmierzyliśmy się z koleżankami w piłce siatkowej. Nie obyło się bez żartów i śmiechu.

Innym razem w Sowinie czekała na nas niespodzianka. Było to teatralne przedstawienie bajki pt. „Kopciuszek”. Uczniowie doskonale wcielili się w grane przez siebie role. Zaskoczyły nas wspaniałe kostiumy, dekoracje i oprawa muzyczna. Za występ nagrodziliśmy ich gorącymi brawami. Spotkania te umożliwiły nam nie tylko wzajemne poznanie się, ale przede wszystkim pozwoliły inaczej spojrzeć na naukę języka obcego.

OGŁOSZENIE

Wszystkich zainteresowanych wyjazdem 6.12.2010 r. do Frysztaka na spektakl *Kamienie na szaniec* prosimy o kontakt z P. A. Maraj.

Uczniowie z Sowiny okazali się wspaniałymi, pełnymi poczucia humoru kolegami, chętnymi do współpracy z nami.

Jesteśmy wdzięczni pani Bernadecie, że poprzez te spotkania uatrakcyjniła nam naukę. Była to ciekawa forma zajęć. Chcielibyśmy, aby takich lekcji było jak najwięcej. Mamy nadzieję, że w dalszym ciągu będziemy wspólnie poszerzać wiadomości i zdobywać nowe doświadczenia. Czekamy na następne spotkanie. ☺☺☺

Ewa Bester - ucz. kl. II

g.

lekcja niemieckiego

ognisko integracyjne

Złote myśli Jana Pawła II - Patrona naszej szkoły

**Niech zstąpi Duch Twój!
Niech zstąpi Duch Twój!
I odnowi oblicze ziemi... tej ziemi!**

*Chociaż nie jestem wśród was na co dzień,
jak bywało przez tyle lat dawniej -
to przecież noszę w sercu wielką troskę.
Wielką, ogromną troskę.
Jest to, moi drodzy, troska o was.
Właśnie dlatego,
że od was zależy jutrzejszy dzień.*

*Nie bójcie się, otwórzcie, otwórzcie na oścież
drzwi Chrystusowi i Jego zbawczej władzy!*

*Otwórzcie granice państw,
systemów ekonomicznych i politycznych,
szerokie dziedziny kultury, cywilizacji, rozwoju!
Nie bójcie się!*

**„Jeśli ktoś lub coś każe ci sądzić,
że jesteś już u kresu, nie wierz w to!
Jeśli znasz odwieczną Miłość, która Cię stworzyła,
to wiesz także, że w Twoim wnętrzu mieszka dusza nieśmiertelna.
Różne są w życiu" pory roku": jeśli czujesz akurat, że zbliża się zima,
chciałbym, abyś wiedział, że nie jest to pora ostatnia,
bo ostatnią porą Twego życia będzie wiosna: wiosna zmartwychwstania.
Całość twojego życia sięga nieskończenie dalej niż jego granice ziemskie: Czeka cię niebo.”**

HUMOR SZKOLNY!

Jasiu chodził do szkoły bardzo brudny, więc jego nauczyciel napisał do rodziców:

- Jasiu śmierdzi, Jasia trzeba myć.

Następnego dnia w dzienniczku ojciec odpisał:

- Jasiu nie jest do wężania. Jasia trzeba uczyć.

Na lekcji polskiego nauczycielka pyta:

- Jaki temat omawialiśmy na ostatniej lekcji gramatyki?

- Zaimki - odpowiedział któryś z uczniów.

- Jasiu, wymień dwa zaimki!

- Kto? Ja?

- Bardzo dobrze

Jasio mówi do mamy:

- Mamo, wiesz że dzisiaj na lekcji polskiego uczyliśmy się, że nie wolno mówić "no", tylko "tak"?

- I co? Nauczyłeś się?

- No!

KONKURS!

Każdy kolejny wyraz powstaje przez zmianę jednej litery.

Zamień w ten sposób **wodę w wino**.

W	O	D	A
W	I	N	O

Prawidłowe rozwiązania należy kierować do P. A. Maraj do końca października.

Wylosowany zwycięzca otrzyma nagrodę: słuchawki z mikrofonem do komputera.

Kupon konkursowy

W	O	D	A
W	I	N	O

Imię i nazwisko:

Klasa:

Nakład: 50

Opiekun: Anna Maraj

Redaktor naczelny: Patrycja Czech

Projekt graficzny: Dawid Nowak, Krystian Opielowski, Kamil Armata.

Skład redakcji: E. Bester, N. Winiarska, K. Wojnarowska, K. Wójcik, A. Rusinek, P. Śliwa, A.Papuga, S. Matyas, M. Szymkowicz, K. Dybaś, K. Zbylut, D. Konsur, P. Budnik, E.Godek

Adres: Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Stepinie, Stepina 54